Вграден, а, о, — и (чт) когато се вградили.

Вградя, иш, гл. свр. от вграждам.

Вграждам, ждам. ~~вграда~~ то чрез вградявам.

Вградявам, много кр. от вграда.

Вградяване (то) от вградявам.

Вграждам, гл. д. 1) градя нещо вътрѣ в' друго или между други (градя) 2) огражда или заграждам едно в' друго. 3) когато се гради някаква голѣма сграда, вдрвами че да бѣде яка четрѣба да вградятъ и вградятъ и вграждам в' нея нѣщо ценно или човѣк, иako на вградѣли нѣщо сградата не трѣгна и не съборчна. Вграждам обикновено нѣщо живо, ~~човѣк~~ или човѣк, ~~на~~ и по-то продрвами ръка, та и начинъ разбр. ръ оставяли праздно мѣсто в' основата обрадсно, а и помалки в' здания, като на чешми, малки постелки вградявали мѣрката с' която се мѣрили ценното или човѣка тоно сачи в' сградата. Такъв човѣкъ когато се изнесъ, ~~вградили~~ свика та и вградили мѣрката в' сградата до го дена умирал и другу се навсеял в' сградата и се вставал. ~~вато тая~~ то нѣкога, или на сѣдмий дъ когато е вграден в' такъв вид на какъв то е бил жива, той не правѣл никому зло, но от това ръ сградата се бѣрзала и не се събарялъ в' сталасъм.

Вграждане (то) от вграждам.

Вграмен, а, о, — и (чт), стащал граник в. сламата ударя на вграмено, грамнала. Нѣкъ. невѣрно го тълкува с' руск. горкий, колкото значение да нагарчи; тъка смѣсти се граник, нѣма дъх нѣщо, мирис много близко или почти свѣщо е горчиво, в. граник.

Вграня, ня, гл. свр. от вграняване

Вграняване се, гл. общ. начевам да ставам граник, масло то, сламата и другите тъсти нѣща се вграняват, т. е. вземат да помирисват, но на сѣ се стъвгъ вмирисали.

Вграняване (то) от вграняване се.

Вграняване, н — ване, блоуто в' бъ добро с' в. достатъчно е, грамняване, грамняване. Неправилно още е употрѣбена думата "Вамо то машина в' нѣщо скоро се вграняване, та до бивати киселина, която слѣд. Н. Д. 1871 г. 139. А то неправилно и тълкувано от Дювернуа с' руското тухну.